

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัย

- 1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
- 1.3 พื้นที่การวิจัย
- 1.4 ระยะเวลาในการวิจัย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 2.2 การเลือกข้อมูลการวิจัย
- 2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.4 การนำเสนอผลการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในบ้านหนองโน หมู่ที่ 1, 5, 8, และ หมู่ที่ 13 ตำบลหนองโน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่มีส่วนได้รับแนวคิดแนวปฏิบัติจากการรณรงค์ร่วมกัน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) จำนวน 15 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการวิจัย เกี่ยวกับสภาพความคงอยู่ และการประพฤติปฏิบัติตามวรรณกรรมสลลงที่ปรากฏในชุมชนบ้านหนองโน ประกอบด้วย

- 1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นกลุ่มบุคคลผู้ให้ข้อมูลหลัก และสำคัญ เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นจากการรณรงค์ร่วมกัน ประกอบด้วย พระภิกษุผู้เทศนา นราคนายก

ผู้นำประกอบพิธีกรรม ประชุมชุมชน เพื่อให้ข้อมูลแนวคิดจากการอบรมส่องต่อการ
บังคับใช้กฎหมายค่าทางวัฒนธรรมต่อชุมชน

1.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informant) ประกอบด้วย อุบลราชธานี จันทบุรี
กรรมการวัด ผู้นำชุมชน และกรรมการหมู่บ้าน เพื่อทราบแนวคิดจากการปฏิบัติตาม
วรรณกรรมส่อง ที่เกิดการปฏิบัติสืบต่อมาจนปัจจุบัน

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป (General Information) ประกอบด้วย ข้าราชการ
นักเรียน และนักศึกษา เพื่อทราบข้อมูลในการปฏิบัติตามคำสอนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรก
และปฏิบัติตามวรรณกรรมส่อง และที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในชุมชนบ้านหนองโน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นวรรณกรรมส่องที่เป็นแกนหลักสำคัญของ
พุทธศาสนา ที่มีการปฏิบัติและพบเห็นได้ในปัจจุบัน จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ สลὸงหอแขก
(ศาลาการเปรียญ) สลὸงกุฎี สลὸงพระพุทธชรุป สลὸงหนังสือ สลὸงสิน (อุโบสถ) สลὸงสีฟ
ทาน และสลὸงธารมาสน์

3. พื้นที่การวิจัย

การศึกษาถวิลวิธีการนำเสนอ ศาสนาและความเชื่อที่ปรากฏในวรรณกรรมส่อง
กำหนดพื้นที่การวิจัย คือ วัดเจริญผลหนองโน บ้านหนองโน ตำบลหนองโน อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การศึกษาถวิลวิธีการนำเสนอ ศาสนาและความเชื่อที่ปรากฏในวรรณกรรมส่อง
กำหนดระยะเวลาการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ถึง วันที่ 30 พฤษภาคม
พ.ศ. 2555 เป็นช่วงที่ชาวบ้านหนองโนได้สร้างศาลาการเปรียญหลังใหม่เสร็จสิ้น และกำหนด
ขั้นตอนเฉลิมฉลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเพื่อการศึกษาถวิลวิธีการนำเสนอ ด้านศาสนาและความเชื่อที่
ปรากฏในวรรณกรรมส่องผู้วิจัยได้ศึกษาร่วมรวมดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกลวิธีการนำเสนอ ศาสตราและความเชื่อที่ปรากฏในวรรณกรรมสลอง ผู้วัยได้กำหนดเครื่องมือดังนี้

1.1 ทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ได้แก่

1.1.1 ทฤษฎีกลวิธีการนำเสนอวรรณกรรม

1.1.2 ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม

1.1.3 ทฤษฎีความเชื่อ

1.2 แบบสัมภาษณ์

1.3 แบบบันทึกข้อมูลจากการวิเคราะห์

2. การคัดเลือกข้อมูลการวิจัย

2.1 การรวบรวมเอกสาร

1.1 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอ ศ้าน
ศาสตรา และความเชื่อในวรรณกรรมท้องถิ่น

1.2 ตรวจสอบข้อมูลวรรณกรรมสลอง จากปัญชีสำรวจในланญูร
วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อทราบแหล่งเก็บรวบรวมวรรณกรรมสลอง

1.3 ศึกษาทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 การคัดเลือกข้อมูลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือก
วรรณกรรมสลองที่ใช้ในการวิจัย 7 เรื่อง ดังนี้

2.2.1 วรรณกรรมสลองที่ใช้ในการวิจัย ต้องเป็นวรรณกรรมสลอง ที่เป็น¹
แกนหลักสำคัญในการดำเนินการสอนพุทธศาสนา ที่ชาวอีสานยึดถือปฏิบัติและมีทุกวัสด ได้แก่
สลองหอยแจก สลองกุญชิ สลองพระพุทธชูป สลองหนังสือ สลองลิม สลองสัพทาน และสต
องธรรมานัน

2.2.2 วรรณกรรมสลองที่ใช้ในการวิจัย ต้องมีเนื้อหาสมบูรณ์

2.2.3 วรรณกรรมสลองที่ใช้ในการวิจัย ต้องปรากฏว่ามีการประพฤติ

ปฏิบัติตามคำสอนในวรรณกรรม

2.3 การกำหนดพื้นที่วิจัย

2.3.1 เป็นวัดที่มีวรรณกรรมสลลงที่เป็นแกนหลักสำคัญของพระพุทธศาสนา ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ สลลงหอแขก สลลงกุฎี สลลงพระพุทธชูป สลลงหนังสือ สลลงสิน สลลงสพทาน และสลลงธรรมานาสน์ ที่มีเนื้อหาสมบูรณ์

2.3.2 เป็นวัดที่มีการสร้างถาวรวัตถุตลอดเวลา และสร้างได้ปั้งใหญ่อลังการ สวยงาม

2.3.3 เป็นวัดที่มีการสร้างถาวรวัตถุจากปัจจัยที่ได้จากการบริจาคของคนในชุมชนเป็นหลัก

2.4 การปริวรรต

การปริวรรตวรรณกรรมสลลง โดยการถอดค่ายอักษรธรรมอีสานในวรรณกรรมสลลง ให้เป็นอักษรไทยปัจจุบัน เพื่อใช้ในการวิจัยกลวิธีการนำเสนอ ค้านศาสนาม และความเชื่อที่ปรากฏในวรรณกรรมสลลง ที่เก็บรวบรวมไว้ที่วัดเจริญผลหนองโน บ้านหนองโน ตำบลหนองโน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่

2.4.1 สลลงหอแขก (ศalaการเบรียญ) จำนวน 1 ผูก 3 ล้าน

2.4.2 สลลงกุฎี จำนวน 1 ผูก 5 ล้าน

2.4.3 สลลงพระพุทธชูป จำนวน 1 ผูก 6 ล้าน

2.4.4 สลลงหนังสือ จำนวน 1 ผูก 6 ล้าน

2.4.5 สลลงสิน (อุโบสก) จำนวน 1 ผูก 11 ล้าน

2.4.6 สลลงสพทาน จำนวน 1 ผูก 3 ล้าน

2.4.7 สลลงธรรมานาสน์ จำนวน 1 ผูก 6 ล้าน

2.5 การตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาวรรณกรรมสลลง เมื่อทำการปริวรรต วรรณกรรมสลลงแล้ว ผู้วิจัยได้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.5.1 เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในภาษาบาลีเป็นอย่างดี

2.5.2 เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในอักษรธรรมอีสานและภาษาถิ่นอีสาน

2.5.3 เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิธีกรรมทางพุทธศาสนา

2.5.4 เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวอีสาน

2.6 สมภานด์ด้วยแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง และไม่มีโครงสร้าง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์กลวิธีในการนำเสนอรายงานผลการสอน

3.2 วิเคราะห์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศาสตร์และความเชื่อที่ปรากฏในวรรณกรรม

สอน

3.3 วิเคราะห์แนวคิดของผู้ใช้วรรณกรรม ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มผู้ปฏิบัติ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป

4. นำเสนอผลการวิจัย

นำเสนอผลการวิจัยโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY